

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2014/2015

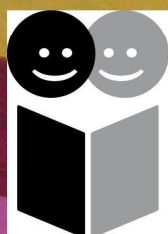
DUBEN

Puzzlík je nejlepší v kraji!

Velikonoční výstava se povedla!

Fotíme své zvířecí mazlíčky

Přijďte na Dny orientace v přírodě!

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se:

25.3. proběhl tvůrčí projektový den ke školní výstavě Vítáme jaro

25.3. vyrazili do Kolína soutěžit v matematice někteří zástupci 5. ročníku, nejlépe se ze 117 dětí umístili Šimon Kratochvíl a Petra Pavelková (15. místo) a na 44. místě Filip Ambrož a Vítězslav Koreček

26.3. bylo okr. kolo olympiády ve fyzice

27.3. vyrazili turisté do Miškovic přes Zárybník

27.3. tanečníci ze 7.A jeli na taneční soutěž do Kolína

28.3. byl Den učitelů

30.3.- 1.4.- pořádala škola na MěÚ výstavu Vítáme jaro

1.4. měla plavání 1. AB

2.3.-4.3. jsme si užívali velikonoční prázdniny

7.4. měli žáci ředitelské volno, neboť pedagogové se školili

8.4.-16.4. proběhl jarní sběr papíru, z jehož výtěžku se platí školné naší adoptivní školačce v Africe

8.4. se konala matematická olympiáda v Kolíně pro 6.-8. ročník, okr. kolo

9.4. proběhlo krajské kolo olympiády v českém jazyce, kde školu reprezentovala K. Uličná z 9.B

10.4. jela na dopravní hřiště do Kolína 5. třída

14.4. vyrazilo smíšené družstvo z 2. stupně na Expedici Karakoram do lanového centra v Praze

15.4. se účastnili zástupci 4. a 5. třídy v Kolíně turnaje ve vybíjené

15.4. proběhla přednáška pro 8. ročník na téma Životní prostředí, myslivost

17.4. jeli vybraní redaktori na vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Školní časopis roku

20.4.-21.4. proběhl na 1. stupni program Adry věnovaný tématu Den Země

21.4. měly osmičky přednášku a besedu s M. Hornychem o prevenci HIV/ AIDS

22.4. program ke Dni Země 2. stupeň

23.4. proběhla pedagogická rada

Stane se

27.4. se přihlášení žáci z 8. a 9. třídy účastní biologické olympiády

27.4. budou třídní schůzky, od 14.45 na 1. stupni, od 15.30 na 2. stupni

28.4. proběhne atletický čtyřboj 8. a 9. tříd v Kolíně

29.4. Mc Donald Cup pro 1.-3. ročník v Kolíně

30.4. se žáci účastní celodenního programu Ochrana člověka za běžných rizik a mimořádných událostí

1.5. je státní svátek

5.5. proběhne Pohár rozhlasu- atletika pro 8. a 9. ročník v Kolíně

11. a 13.4. absolvují 8. a 9. třídy výběrové testování v oblasti společenskovedních a přírodovědných předmětů

12.5. bude přebor škol v orientačním běhu v Praze

12.5. se někteří žáci účastní zdarma zápasu Kanada- Rakousko na MS v hokeji v Praze

14.5. proběhne soutěž Mladý zahrádkář

15.5. se koná odpolední výtvarná dílna- malování dřevěných hodin a hedvábí

15.5. proběhne Pohár rozhlasu pro 6. a 7. ročník

16.5. se konají v Kouřimi Dny orientace v přírodě

19.5. se fotografujeme

Foto z velikonoční výstavy, z pochodování turistů a opičí dráhy o TV

Žijeme ve škole...

Puzzlík je opět nejlepší v kraji!

Na Vyšší odborné škole publicistiky vyhlášovali 17.4. výsledky v soutěži Nejlepší školní časopis roku 2015. A my tam vyrazili ve složení já- Lucka Kubelková, Terka Švarcová, Tomáš Chlubna, Petra Pavelková a Ád'a Novotná s paní uč. Bílkovou.

Trochu nás překvapilo, že náš časopis nebyl mezi ostatními vystaven, což vzhledem k tomu, že jsme vyhráli ve Středočeském kraji (to jsme ještě nevěděli), bylo dost divné. Tak jsme to museli napravit a připomenout se. Zapomněli ne jen na nás, ale

na víc časopisů ☺. Po uvítání jsme se mohli přihlásit na různé workshopy, abychom si to užili. Já s Terkou jsme si vybraly moderování a mobilní zpravodajství. Na moderování nám pan přednášející dával tipy, jak máme zaujmout posluchače, jak mluvit, jak vystupovat před ostatními. Někteří si zahráli hru, ve které šlo o to, abyste jednu minutu mluvili třeba o sobě, nebo co jste dělali ráno, jaká byla cesta a tak... Podmínkou bylo mluvit bezprostředně, nezadržávat se, udržovat kontakt s posluchači. Terka tam šla jako první a znáte ji, jela jako trakař! Já jsem byla trochu nervózní, a tak jsem radši jen koukala a nezkusila si to. Po svačince -bageta, pití, sušenka- jsme vyrazili na další workshop a to o mobilech- jak dělat rozhovor, jak správně natáčet, jak správně fotit a dostali jsme i tipy na programy na úpravy fotek. To bylo fajn. Mohli jsme si půjčit Ipod a vyzkoušet si ho. Nakonec nastalo vyhlášení. Náš kraj vyhlášovali jako poslední. Řekli ostatní místa a my stále nic, a tak jsme nervózně čekali na první. Paní učitelka nám řekla, že je také možné, že neobdržíme nic, tím jsme byli

trošku zklamání. A ono ne! První místo v kraji za titulku, grafiku a obsah vyhrává náš Puzzlík! S radostí jsme si převzali ceny (časopisy od sponzorů, taky bychom mohli dostat něco jiného!) a vydali se na cestu domů. Musím říct, že se mi to opravdu moc líbilo. Program byl fajn, vítězství bylo fajn a byl to super výlet. **Luca**

Švarcka dodává: Moc se mi to líbilo. Čekala jsem, že bude pouze vyhlásování, ale to jsem se spletla. Měli jsme totiž na výběr mezi několika přednáškami ohledně žurnalistiky. Já jsem si vybrala Moderní pomůcky pro novináře a Moderování. Oboje mě zaujalo a dozvěděla jsem se hodně věcí např. jak se správně vyjadřovat při nějaké prezentaci nebo jak si pohrát s novými aplikacemi pro usnadnění psaní. Byl to příjemný výlet včetně cesty, kdy jsme asi bavili část vlaku, ale rozhodně nejlepší bylo, že jsme obsadili s Puzzlíkem první místo! **Adéla**

hodnotí: Z dnešního vyhlášení školního časopisu roku 2015 mám krásný pocit, ne jenom proto, že jsme vyhráli první místo, ale i proto, že tam byla výborná zábava- zábavné workshopy. Byla jsem se učit napsat zprávu a dokonale pomotanou pohádku, kterou vám příště předložím v Puzzlíku (musím ji dodělat). **Tomáš:** Já jsem šel na tvůrčí psaní. Zde jsme popisovali osoby, psali jsme horory a nakonec jsme si řekli, co musí mít správný příběh. A pak jsem vyrazil na Moderní pomůcky. Bylo to fajn.

Žijeme ve škole...

Projektový den Vítání jara se vydařil

Tvořivé třídní dílničky proběhly i na prvním stupni. Každá třída si připravila nápady k tvoření spojené s jarní tematikou. Děti si přinesly do školy materiál potřebný k tvoření. Celé dopoledne se zápalem tvořily různé výrobky, které dále putovaly na jarní výstavu školy. Nápadů bylo mnoho a nadšení dětí veliké. Všichni se s chutí pustili do práce. Některé třídy vyráběly pod vedením své třídní učitelky, v jiných třídách přišli pomoci rodiče. Práce šla pěkně od ruky a výrobky se kupily.

Velké díky patří rodičům, kteří přišli do školy nejen pomoci, ale dokonce sami přinesli materiál a nápady na tvorbu. Za sponzorské dary rodičům děkujeme a vážíme si jejich pomoci: paní Vedralové, Čepelákové, Polzerové, Švejdrové, Řezníčkové, Holubové a panu Holubovi.

Více takových nadšených a ochotných rodičů! **Martina Křížová**

Pohodové tvoření s pohodovým světem

Třída 3.B tvořila na velikonoční výstavu s paní Vedralovou a Čepelákovou z Pohodového světa. Vyráběli jsme z vyfouknutých vajec tulipány.

Víte, jak na to???

Připravili jsme si špejli, vyfouknuté vejce, zelený papír, tužku, nůžky, lepidlo a paní z Pohodového světa přinesly tavící pistoli, akrylové barvy a šablonu listu tulipánu.

Vzali jsme si špejli a nabarvili ji zelenou akrylovou barvou. Pak jsme si vzali vyfouknuté vejce a nabarvili ho také. Na zelený papír jsme obkreslili šablonu

listu tulipánu a list jsme vystřihli. Potom jsme list ohnuli a do ohybu jsme dali lepidlo a list přilepili na špejli. Tavící pistolí jsme k špejli přilepili nabarvené vejce a tulipán byl hotový.

Tvoření se nám moc líbilo! **Velma 3.B**

Byla to dřina, ale zvládli jsme to!

Jako všichni ostatní jsme vyráběli velikonoční vajíčka. Zasadili jsme taky semínka trávy, aby nám vyrostla, abychom do ní dali slepičku na špejli. Vyrobili jsme i košík s králíčky, dovnitř jsme upekli perníky. Všichni ve třídě je chtěli sníst, ale nešlo to, protože je to přeci na velikonoční výstavu! Tak jsem si je na výstavě alespoň koupila. Hodně jsme se nadřeli, aby to bylo pěkné. Když jsme vyráběli třeba králíky na košíčky, tak jsme se z toho mohli zbláznit, protože jsme museli nastříhat 96 tlapiček! Ale šlo to. Ještě jsme vyráběli vajíčka z bílé keramické hmoty, která pověsíme na větvičky, a i další věci, třeba velikonočního zajíčka, hnízdo s vajíčky. Pracovali jsme jak mourovatí, ale bez práce nejsou perníčky !!!!! 😊 **Saša**

Žijeme ve škole...

Příprava na výstavu- to byla tvořivá zábava

Už na začátku března začalo veliké chystání. Letošní projektový den byl totiž zaměřený výtvarně a všechny třídy v něm měly za cíl přispět zdařilými výrobky do nabídky Jarní výstavy, kterou naše škola tradičně pořádá.

Ve třídách se shromažďoval nejrůznější materiál, vyfouknutá vajíčka, proutí, peří, šnečí ulity, kamínky a další. Činili se i žáci v keramických kroužcích. Třídní učitelé se spolu se svými žáky dohodli na tom, co budou chtít vyrábět, přičemž bylo důležité odhadnout správně své síly, schopnosti a časové možnosti projektového dne. Škola se pak 25. března proměnila v jednu velkou dílnu. Zjistili jsme, že už jenom za malým proutěným věnečkem se

skrývá spousta zručnosti, pečlivosti a fantazie. Třeba taková mašlička. Co by na ní bylo těžkého? Zavázat boty už dávno umím - i když si je běžně téměř nezavazuji - tak jaká potíž! No a zjistíte, že ne každá mašlička se hned napoprvé podaří zavázat tak, aby vypadala opravdu hezky. A nebo provléknout vyfouknutým vajíčkem lýko pomocí drátku - pro někoho použití logiky v praxi, pro jiného hlavolam na čtvrt hodiny. Vlasy mám spletené za chvíli, ale ta pomlázka ze tří prutů se mi nějak nezdá! Největší boj čekal na ty, kteří nemají v povaze trpělivost, vytrvalost a plí, ale i těm se vyučující snažili "ušít" práci na míru.

Nakonec jsme tedy společnými silami všech žáků, učitelů a také díky pomoci paní Čejkové a slečny Hořické vytvořili mnoho zajímavých a hezkých věcí, ale hlavně - něčemu jsme se přiučili, něco nového jsme poznali a snad i něco příjemného a milého jsme mohli nabídnout svému okolí.

Ludmila Macháčková

A výsledek???

Sice jsme 31.3. a 1.4. vítali jaro, ale podle počasí to vůbec nevypadalo. Byla zima, dokonce i padal sníh a pěkně fícelo. Ale návštěvníky naší tradiční výstavy to neodradilo. Když nebylo jaro

venku, přišli si pro ně alespoň dovnitř. Velikonoční dekorace šly na odbyt a potěšily. Celkem škola utržila 14312 Kč, které byly vloženy na účet SRPŠ.

Penízky jsou hezká věc, ale možná důležitější je, že se všichni zapojili, tvořili a užili si vyrábění i prodávání. Společná věc se podařila.

Foto Hana Borová

Žijeme ve škole...

O projektovém dnu jsme pomáhali v kuchyni

O projektovém dnu jsme nejen vyráběli, ale taky jsme pomáhali v kuchyni.

Byl jsem ve skupince s paní učitelkou Holou a pekli jsme velikonoční perníčky. Nejprve jsme je vykrajovali ve třídě, ale pak jsme se přesunuli do školní jídelny, abychom je tam mohli potřít vajíčkem a upéct.

Čekání jsme si zkrátili tím, že jsme se koukali, jak se vaří oběd pro celou školu! A třeba jsme loupali i česnek! Řeknu vám, to jsou kvanta jídla... jenom na naplnění barelů na pití se spotřebuje na 30 litrů mléka.

Taky jsme vyfukovali vajíčka na velikonoční výstavu. Není to nic jednoduchého, některým vajíčko prasklo v puse, což nebylo moc příjemné. Přitom někteří zkoumali, jestli jsou vajíčka oplodněná nebo ne... S upečenými perníčky jsme se vrátili zpátky do třídy. Přišla paní Markéta, která nás učila zdobit je. Některé perníčky jsme zdobili klasicky na bílo, ale i netradičně na červeno, na fialovo, na zeleno nebo na žluto. Perníčky jsme dali do sáčků a zabalili. Na výstavě se hodně rychle prodali. Což nás potěšilo.

Nakonec jsme odešli pomáhat klukům z naší třídy, kteří dělali velikonoční závěsy a slepičky s paní učitelkou Kotrakovou.

Moc se mi to líbilo. Jen někteří si venku vyzkoušeli Velikonoce nanečisto a použili na holky proutky, což se zase moc nelíbilo. 😊

Text Jonáš, foto H. Borová

Běháme „opičí dráhu“ s názvem Hejtmanův pohár

Běh vpřed, běh vzad, kotoul, žabáky, hod na koš, florbalový slalom, překonávání překážek,

přeskoky. To vše a mnohem více obsahuje jednoduché a vtipné slovní spojení – opičí dráha.

Při hodinách tělesné výchovy se již někdo setkal v posledních týdnech s nástrahami opičí dráhy. A kdo ne, nebojte, dostane se na vás! Ráda bych vám nyní přiblížila, o co se vlastně jedná.

Soutěž probíhá mezi všemi školami v republice a hlavním cílem projektu je zapojit co nejvíce žáků do této jednoduché pohybové aktivity. Samotná dráha má dvě varianty – pro první a pro druhý stupeň se malinko liší. Podoba

dráhy je stanovená přesnými předepsanými parametry, aby se mohly všechny školy porovnávat i mezi sebou.

Samozřejmě se hodnotí rychlost provedení, a pak také škola získává body za poslané fotografie a videa. Vyhrát potom můžeme pohár, věcné ceny a třeba i nějaký finanční příspěvek na sportovní vybavení pro školu.

Soutěžme, zrychleme, veselme se u toho a společnými silami dosáhneme co nejlepších výsledků, jen tak máme šanci na výhru!

Více informací a vaše dosažené časy najdete na www.hejtanuvpohar.cz.

p.uč. Choutková

Žijeme ve škole...

Expedice Karakoram- dobýváme vrcholy

Vrcholy dobýváme právě proto, abychom se pak mohli vracet dolů." Tak pravil Reinhold Messner. Soutěž Expedice Karakoram je určena všem dětem ze základních a středních škol. Všichni naši žáci, kteří se odvážili a přijali výzvu pokořit pohoří Karakoram, překonali hlavně sami sebe. Soutěž probíhala v úterý 14.4. za nádherného

slunečného počasí, i když ráno bylo ještě krušně studené.

V soutěži Karakoram se soutěží v lanovém centru. Tato soutěž se konala v Praze v lanovém centru Proud. Soutěžilo se v šestičlenných družstvech. Z naší školy jela družstva dvě a celkově jich bylo jen pět - myslela jsem si, že jich bude minimálně deset, takže mi to skoro nepřipadalo jako soutěž, protože nás tam bylo málo. Když jsme dojeli vlakem, museli jsme ještě chvíli t'apat po svých, ale byla to taková rozcvička. Nejprve nám tři instruktoři řekli základní pravidla, poté jsme si odložili věci do dvou chatek. A pak jsme se sešli v "hlavním táboře", kde jsme si vzali všechno, co jsme potřebovali k lezení. Na zdolávání překážek jsme měli dvě hodiny. Za každou překážku se podle obtížnosti dostával určitý počet bodů a mohl se zdvojnásobit, pokud jsme splnili doplňkovou aktivitu. Překážky byly ve výšce osmi metrů a všichni je celkem bez problémů zdolali.... až na jednu, takzvaný

"Jakubův žebřík", ten holky překonaly jen do půlky a já se jim nedivím - oproti tomu žebříku jsem si připadala jako skřítek. Jednotlivé klády od sebe byly 150cm a pak se vzdálenost zvětšovala, takže vždycky se jedna okolo klády pověsila jako panda, ta druhá ji jistila, a když si stoupla, tak ta druhá pomáhala první dostat se nahoru. Váleli jsme se smíchy, když jsme pozorovali, jak se snaží na žebřík vylézt. A tak když jsme zjistili, že je to

fakt nepřekonatelná překážka, tak jsme to vzdali, na překonání tohoto obřího žebříku si už delší dobu brousili zuby devátáci, kteří také překážku nepřekonali - dokonce sedmačky vyšplhali výš!!! Tak jsme si běželi dohnat body na překážkách, které jsme měli za dvojnásobek bodů. Moc jsme jich nenahnali, a tak nás nepřekvapilo, že jsme se umístili na nádherném prvním místě - od konce, ale i tak to byl super zážitek!

Kamča

**Přijde Pepíček domů a ukazuje tatínkovi vysvědčení a tatínek povídá: "Tak hrozné vysvědčení jsem ještě neviděl."
A Pepíček povídá: "Já také ne, včera jsem to našel ve tvých věcech."**

Žijeme ve škole...

DNY ORIENTACE V PŘÍRODĚ

**JSI PŘESNÝ JAKO GPS?
NAJDEŠ RYCHLOU
GESTU DO CÍLE?
JEN TY A MAPA.
VÍME, ŽE TO DÁŠ!**

**PŘICHYSTALI JSME ZÁVOD
PRO ZAČÁTEČNÍKY A PŘIČOZI**

**KDY, KDE: 16.5. 2015
9⁰⁰ - 12⁰⁰
KOUŘIM SKÁLA**

PŘIJĎ SI VYZKOUŠET ORIENTAČNÍ BĚH!

CSOS

PŘIJĎTE NA DNY ORIENTACE V PŘÍRODĚ

Naše škola se zapojila do projektu Českého svazu orientačního běhu (dále jen OB) a hned bude zkoušet nové orientácké mapy na **závodu pro veřejnost v orientačním běhu nebo chůzi v sobotu dne 16.5.2015**. Vezměte mamku, tatku, bráchu, sestru, kamarády, babičku, dědu, tetu, strejdu a přijďte si vyzkoušet orienták! Orientační běh je sport, ve kterém nezáleží až tak na rychlosti běhu, jako na schopnosti orientaci v mapě. Že se neumíte orientovat? My vás to naučíme a ukážeme jak na to! Před závodem dostanete instrukce od samotných trenérů OB, kteří vám rádi poradí. Potřeba bude jen buzola (pokud nemáte, dá se u nás zapůjčit), boty do terénu, sportovní oblečení. A jak probíhá závod samotný? Jedná se o typ závodu s volným pořadím kontrol (tzv. scorelauf), kdy každá kontrola je jinak bodovaná, tudíž závodník může obejít libovolný počet kontrol za libovolný čas. Umístění se počítá podle počtu bodů a času za jakou dobu závodník kontroly oběhne. Na prezentaci obdrží závodník legitimaci (kartičku), do které bude označovat proběhnuté kontroly pomocí kleští na kontrolách. Na startu obdrží závodník (nebo skupinka, rodina apod.) startovní čas, ve kterém bude startovat. Po vystartování obdrží také mapu se všemi kontrolami, které oběhne - obejde v libovolném pořadí a počtu. V cíli se pak závodníkovi spočítá čas a počet bodů za oběhnuté - obejité kontroly.

Chcete se dozvědět více ještě před závodem? Přijďte si pro informační letáček o OB k paní učitelce Choutkové. Přihlášky seženete tamtéž, nebo se přihlašujte na biologari@seznam.cz ve formátu: JMÉNO, PŘÍJMENÍ, VĚK.

Více informací na: <http://obkamenice.dccomp.cz/wp-content/uploads/Rozpis-Kou%C5%99im-16.5.2015.pdf>

M. Choutková

Zajímáme se o svět okolo...

Fantom opery dorazil do Prahy

Světznámý muzikál *Fantom opery* dorazil konečně do Prahy. Tento velmi populární muzikál od A. L. Webbera jsem zhlédl s rodinou v divadle Goja Music Hall.

Je to příběh o tajemném, zohyzdném skladateli, který dělal problémy v divadle tak dlouho, až ho přivedl k zániku.

Příběh začíná aukcí, při které je prodán historický lustr z divadla, který spadl do jeviště při posledním řádění Fantoma.

Kristýn je krásná a talentovaná zpěvačka, která v opeře teprve začíná. Její zpěv přiláká Fantoma. Zamiluje se do ní a prostřednictvím speciálního zrcadla ji odvede pryč. Kristýn ovšem chová náklonnost k muži jménem Raoul. Válka o její přízeň začíná. Fantom Kristýn přinutí ke zpěvu, který ho uspokojí. Odvede ji do své tajné skrýše, kde ji ukryje. Tam ji nakonec nechá přespat.

Další den Kristýn vzbudí zvuk varhan. To Fantom skládá novou operu. Přitom mu Kristýn strhne z obličeje masku, která zakrývá jeho zohyzdný obličej. Fantom se rozzuří a pošle ji zpět.

Mezitím divadlo převzou noví ředitelé, kteří nechtějí respektovat Fantomovy podmínky, a proto se strašlivě pomstí. Při premiéře nové opery oběsí zdejšího provazníka. Diváky a účinkující vyděsí. Raoul a Kristýn utečou na střechu divadla a vyznají si lásku. Nešťastný Fantom se stahuje do ústraní.

Když se Fantom půl roku neobjeví, zdá se, že se vše vrátí do původních kolejí. Hlavní roli v nové opeře „Maškarní“ dostává zavedená operní hvězda a Kristýn se vrací do sboru. Při premiéře se však Fantom náhle objeví v převleku a přinese další požadavky. Jsou to pokyny k jeho nové opeře Don

Juan, kterou má soubor nastudovat, hlavní roli má zpívat zoufalá Kristýn.

Hudba je to ponurá a velmi těžká na naučení. Při zkoušce nastane zděšení, když začne hrát piano, které napoví, jak se mají operu učit. Kristýn se na galavečer připraví.

Když opera v romském stylu začíná, zabije Fantom dva účinkující, aby se sám vetřel do představení. Kristýn mu strhne masku. Fantom popadne dívku za ruku a unese ji. Lidé však vědí, kde je hledat, a tak běží Kristýn na pomoc. V úkrytu se najednou objeví Raoul. Toho chce Fantom oběsit. Kristýn slíbí Fantomovi lásku i manželství v naději, že Raoula zachrání.

Nakonec si však Fantom přizná, že souboj o lásku prohrál a oba milence propustí. Sám pak zmizí pod rouškou tmy a nikdy se už neobjeví.

Představení se mi moc líbilo kvůli krásné hudbě hrané živým orchestrem a výbornému výkonu zpěváků. Pozlacené kulisy a krásné kostýmy podněcují velkolepý dojem z celého představení.

Jonáš

Učitel se ptá Pepička:

"Máš v kapse korunu, dvoukorunu a dva padesátníky. Když vytrousíš padesátník a korunu, co budeš mít v kapse?"

"Díru!"

Učitel povídá: "Honzo, vyjmenuj mi alespoň tři zvířata žijící v Africe."

"Prosím, slon a dvě žirafy!"

Zajímáme se o svět okolo...

Giganti doby ledové

V Praze na Výstavišti jsme obdivovali pravěké tvory

Umíte si představit, jak mohlo být obrovské zvíře v době ledové? O tom do velké míry pochybuji, ale zjistit to můžete na výstavě Giganti doby ledové.

Víte třeba, že mamut měl i přes 10 metrů a mohl vážit přes 20 tun? Že je to šílené? Vždyť žral jenom trávu! A co takový 6 metrů

dlouhý obří lenochod? Zvířata tady vypadají jako živá! Šavlozubý tygr by mě zblajznul jedna radost,

s takovou obrovskou tlamou a 30 centimetry dlouhými zuby!!

Priznám se, nechtěl bych žít v době ledové. Výstava se mi ale líbila, mohla být o něco delší.

Jonáš

Na výstavě Gateway to Space jsme poznávali vesmír

V Praze Holešovicích jsme poznávali vesmír.

Víte jaká je nejteplejší planeta sluneční soustavy? Jak se jmenují české sondy ve vesmíru? Které země poslaly své astronauty dobýt vesmír? To všechno jsme zjistili na největší světové výstavě Gateway to space.

Na začátku jsme si

prohlíželi program Apollo. Škoda, že na tabule nebylo téměř vidět, a to proto, že tam byla úsporná světla. Podívali jsme se na výcvik astronautů. Prohlédli jsme si modely všech raket např. prvního ruského Sputniku, který pípál, že to bylo slyšet až na zem. Sáhli jsme si na měsíční kámen, prohlédli si raketu ve skutečné velikosti a poté si brácha zadovářel na tlačítkách ve vesmírné lodi. Nakonec jsme si mohli zařadit na výcvikových simulátorech a podívat se zblízka na Magion - českou stopu ve vesmíru,

sondu, která stále krouží nad českou oblohou!

Mně se výstava velice líbila, ale škoda, že tam bylo málo světla.

Jonáš

Lipanská stezka

29.3. jsem se zúčastnila já a moje rodina 49. Lipanské stezky na pět kilometrů kromě mámy, která běžela 10 km. Před startem jsem byla plná síly a energie, ale postupně mi síla ubývala. Nejlépe se mi běželo, když jsem běžela kolem statku. Jakmile se blížil cíl, rozbušilo se mi srdce a vydala jsem ze sebe zbytek sil a doběhla jsem do cíle. Super bylo to, že i když jsem byla nejmladší, tak jsem nebyla poslední 😊.

Text Pěťa

Pepíček se vrátí domů ze školy. „Tak co jste se dnes naučili?“ ptá se ho maminka. „Učili jsme se psát,“ odpoví Pepíček. „Výborně a co jsi napsal?“ ptá se maminka. „Já nevím,“ povídá Pepíček, „ještě nás neučili číst.“

Zajímáme se o svět okolo...

Velikonoce jsem prožila na chatě

Na Velikonoce jsem s naší partou jela na chatu v Kdyni. Chata byla vedle koní a my je mohli krmit, a dokonce jsme se na nich svezli. Také vedle chaty byly bohužel krávy a pořád bučely. Prostě typický venkov, ale byla tam taky legrace. Malování vajíček byla zábava, která trvala tři hodiny. Pak přišlo pondělí a během pěti minut byla všechna vajíčka pryč a já neměla nic. Rozhodla jsem se, že si udělám pomlázku a pár vajíček vykoleduji zpátky, ale moc to nevyšlo. Tak třeba příště! **Bára**

Velikonoce podle mého gusta

Jako vždy jsem před Velikonoci měla špatnou náladu. Vůbec mě tenhle svátek nebaví a přijde mi zbytečný. Jenže tentokrát jsem se mýlila! Velikonoce byly suprové - sice ne podle české tradice, ale PODLE MÉ VLASTNÍ.

Napadlo mě, že tento rok bych mohla Velikonoce slavit trochu jinak.... jinak než ostatní, nějak netradičně. „Co kdybych si pozvala kamarádku?“ Tak se taky stalo. Před Velikonoci jsem netrpělivě usínala. Nemohla jsem se dočkat. V den Velikonoc jsem chtěla být čilá, tak jsem si ráno dala pořádnou rozčvičku a snídani - popravila jsem beránka. Kamarádka měla přijet v sedm. Jenže to nestíhala a dorazila déle. Já netrpělivě stepovala přede dveřmi. A už je tady.. Šly jsme do pokoje a tam čekaly na koledníky. Jenže ti jsou moc líní na to, aby přišli brzo, takže k nám začali chodit až v devět. Měly jsme pro ně přichystané dobrotky, ale to, že nás vždycky strašně mlátí, jim nemohlo projít.... napadlo mě obnovit moravskou tradici - polívání! Rychle jsem běžela pro stříkačku. Zrovna někdo ťukal. Šly jsme

otevřít. Kluci nás pořádně propráskali, a tak když už jsem zavírala dveře, rychle jsem vyletěla a pořádně je zmáchala a takhle u všech dalších - strašně mě to bavilo.

Pak jsme si daly oběd. Po něm následovala ruská zmrzlina podle Ládi Hrušky - mňam. Když jsme dojedly, šly jsme se kouknout k babičce do altánu, kde by se dalo i spát (je to tam moc pěkné, ale vzhledem k tomu opuštěnému místu

a mé nebojácnosti :D nevím, jestli se to někdy uskuteční). A pak hurá k sousedce na trampolínu. A né jen tak nějakou! Sít' v trampolíně byla trochu roztrhlá... to se během půl hodiny změnilo na zdemolovanou, roztrhanou a absolutně nepoužitelnou věc. Vždycky, když jsme skočily, sít' se pod námi protrhla. Musím říct, že to ale byla legrace a nasmály jsme se. Po dokonalém vyblbnutí jsem šla s kamarádkou opět ven. Chtěly jsme do skály, jenže v půlce cesty začala příšerná vánice, tak jsme se vrátili domů, přičemž, jen co jsme zabouchly dveře, přestala. Tak jsme se napily a najedly a šly znovu. Počasí si z nás asi dělalo srandu, protože v půlce cesty se opět spustila obrovská vánice. Tak jsme se zase vrátily a řekly si, že teď už nikam nepůjdeme, stejně by zase začala vánice. Teď se do toho přimíchal i zákon schválnosti - celý den pak nepadl ani jeden kroup. Ale i tak jsme si to užívaly doma. A když kamarádka odjela, přišli sousedi. Pustili jsme do repráků hudbu naplno. A tancovali jsme.... tancovali a tancovali. Sice to bylo slyšet po celé ulici, ale my si to užívali a takhle jsme tancovali až do půl dvanácté, takže jsem lehla a vzbudila se skoro až na oběd. To byly Velikonoce podle mého gusta.

Kamča

Paní učitelka se ptá dětí: " Máte někdo rád hudbu?" zvednou ruku čtyři žáci a paní učitelka jim řekne: „Bezvadný, vyneste ten klavír z přízemí do pátého patra.“

Zajímáme se o svět okolo...

Jaké jste měli Velikonoce?

Tereza se ptala na letošní Velikonoce. Zajímalo ji

1. Jakou jste měli velikonoční výzdobu?
2. Čím byly letošní Velikonoce zvláštní?

<p>Alice: Žádnou výzdobu jsme neměli. Neměla jsem žádný alkohol a hlavně mě nebolal zadek.</p>		<p>Adélka: Dali jsme osení do oken. Byli jsme na výletě.</p>	
<p>Andy: Nemáme výzdobu. Nebyla jsem naschvál doma.</p>		<p>Aneta: Dali jsme zajíčky do květináčů. Zvláštní bylo, že sněžilo.</p>	
<p>Bára: Výzdobu jsme měli hodně velikonoční. Přišlo hodně kluků.</p>		<p>Eliška: Žádná výzdoba nebyla. Maminka dala koledníkům všechny sladkosti, co jsme doma měli.</p>	
<p>Ilča: Všude jsme měli ubrousky s velikonoční tematikou. Přišel jen táta a mé kamarádky.</p>		<p>Jakub: Měli jsme krásné zdobená vajíčka. Polili mě vodou.</p>	

Mazlíčci na vašich fotografiích

Do 27.4. noste fotky svých koček, psů, morčat...papoušků... do celostátní soutěže Můj mazlíček!!!

(foto M. Fialy z minulých školních fotosoutěží)

Zajímáme se o svět okolo...

Jak jsem si ohromně zaštekala

„ Já bych spala až bych brečela "řekla jsem své kamarádce Aničce. Ona mi jen unaveně kývla. Seděla shrbená na našem stánku v obchodním centru Chodov, kde jsme pomáhaly. Zrovna přišla zákaznice a začala očichávat mejdlíčka, která jsme prodávaly. Oběma nám zasvítily oči. Konečně zákazník! Ale než jsme ji stačily pozdravit, odešla. Hodily jsme na sebe přesně ten pohled, co říká - Na to můžu fakt vykašlat. Zívla jsem si a vyhoupla se na stánek. Nohama jsem přitom bouchla do kovové mříže pode mnou, která byla přikrytá zeleným ubrusem. „ Ani, myslíš si, že bych

si mohla lehnout pod ten stánek za mříže? " zeptala jsem se. „Jasně.“ Zvedla se, aby mi podržela mříže, já jsem si vzala do ruky bundu, abych si mohla na něco lehnout. Vlezla jsem si pod stánek. „Ták, hodnej pejsek, neštekvej," řekla se smíchem Anička a přikryla mě. To neměla říkat, protože mě napadlo, proč vlastně neštekat? Když Anička dosedla, začala jsem zuřivě štekát a vrčet. Bohužel moc přesvědčivě. Před naším stánkem se zastavila partička kluků. Začali se rozhlížet. Jeden z nich se zahleděl pod stánek a zařval skoro na celý Chodov: „ Hele, to je mazaný, ten pes je pod tím stánkem!". To už moje kamarádka nevydržela smíchy a vyhrnula ubrus. Jiný kluk z řekl „ Seš blbej? To jsou jenom dvě pitomý holky." To mě nezastavilo. Anička přikryla stánek a já si štekala vesele dál. Lidi se koukali na mou kamarádku jako na magora. Nějaká malá holčička se lekla tak, že se svým tatínkem utekla. Prodavačka z vedlejšího obchodu se smála tak, až brečela. Takhle jsme se bavily až do večera a vesele jsme pak jeli domů...

Text Švarcka, foto A. Kohoutková

"Tati, a kde se vzali lidé?"

"Od Adama a Evy."

"Ale učitel nám říkal, že jsme vznikli z opic."

"Copak je vyloučené, aby se tak jmenovaly opice?"

Omylem spadne paní učitelka do pekla.

Celá bezradná chodí, bloumá, až najde nenápadný koutek, kam se uchýlí, v klidu sedí a mlčky pozoruje celé dění. Vtom přijde na kontrolu sám Lucifer.

Když spatří paní učitelku, zděšeně se ptá: "Ženská, co vy tady děláte, vy patříte do nebe a tady je peklo!"

"To je peklo?" diví se paní učitelka, "a já myslela, že je velká přestávka!"

Baví se dva vysokoškoláci z mostecké Vysoké školy správní:

"Tyvo, když si uvědomím, jaké já jsem inženýr, tak mám normálně strach jít k doktorovi."

Ptáme se...

Lukáš Novotný podruhé mistrem republiky

Žákovi Lukáši Novotnému z 6.A se velmi daří. Všichni víme, že se věnuje sportovní střelbě, loni se stal mistrem republiky ve své kategorii a letos podruhé obhájil mezi více než padesáti soupeři tento titul. Jeho spolužáci se ho ptali:

Stále tě baví střílet?

Velmi.

Jaké to bylo, když jsi znova vyhrál?

To se nedá popsat. Poprvé to bylo neskutečné, že jsem vyhrál, teď je to fajn, že jsem titul obhájil.

Jak jsou staří tví soupeři, z čeho střílíš?

Moje kategorie je do 12ti let. Stále střílím vleže ze vzduchovky na 10m v hale a z malorážky se střílí na 50metrů. Střílení vleže do 12ti let není všude, ale jen v některých zemích. Od 14ti let je další kategorie, kdy se při střelbě už stojí.

Kolik máš titulů a medailí?

Tituly mám dva-mistr republiky loni a letos, ale medailí je hodně, asi kolem třiceti.

Jakou máš úspěšnost ve střelbě na střed?

Teď na mistrovství jsem strelil 29krát z třicítiky do desítky, někdy dám všech třicet. Během třiceti minut musíš odstřílet 30krát.

Necháš se rozptýlit, když závodíš, třeba nějakou hezkou holkou?

Musím se soustředit, sleduji třeba rozhodčího, a když mě něco vyruší, odpočinu si, zklidním, pomalu dýchám a pak teprve střílím. Je to hodně o soustředění, protože na střelbu je omezený čas 30 minut. I náš trénink je o soustředění, někdy nás záměrně ruší, pouští nám třeba muziku, trénují nás, aby nás při závodech nerozhodil třeba pokřik diváků.

Baví tě zbraně tak, že bys je chtěl sbírat?

O tom jsem nepřemýšlel, možná někdy později, ani nemám zbrojní průkaz.

Jaká byla tvoje nejhorší střela?

Každý v týmu máme nějakou památnou střelu, já jsem trefil dveře.

Přejeme Lukášovi, ať se mu daří, ať vytrvá a příště zase takhle zaboduje!!!

Matka se vrátí z práce a na stole má lístek:

"Vrátil jsem se ze školy dřív, protože mě hrozně bolela hlava a žaludek. Najedl jsem se, vzal prášek a šel hrát fotbal!"

Mluvíme anglicky...

The and the

An Aesop's Fable

Once when a was asleep a little began running and
upon him; this soon wakened the , who placed his huge
 upon him, and opened his big to swallow him.
"Pardon, O ,

"cried the little : "forgive me this ,

I shall never forget it: who knows but what I may be able to
do you a turn some of these days?" The was so tickled at
the of the
being able to help him, that he lifted his
 and let him go. Some after the was caught in
a ,

and the who desired to carry him alive to the ,

tied him to a while they went in of a wagon to carry
the on. Just then the little happened to pass by, and
seeing the plight in which the was, went to him
and soon gnawed away the that bound the of
the Beasts. "Was I not ?" said the little .

Little friends may prove great friends.

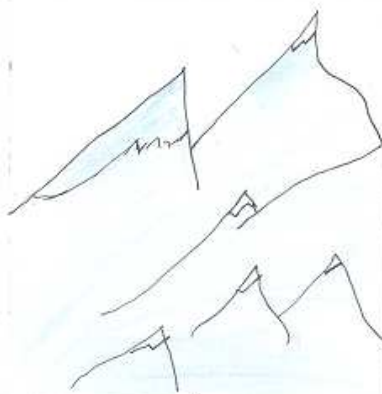

Objevitelé...

EDMUND HILLARY Mount Everest

Edmund Hillary se narodil 20.7.1919, zemřel 11.1.2008 (88 let)

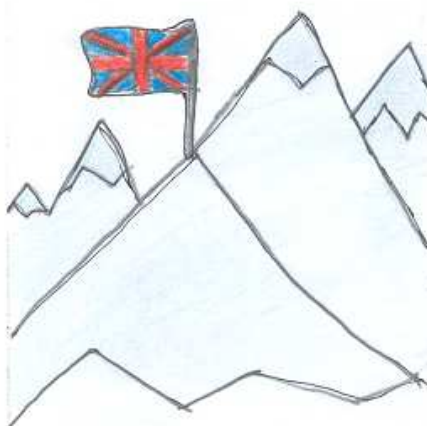
Až do svých 16ti let neznal snih.

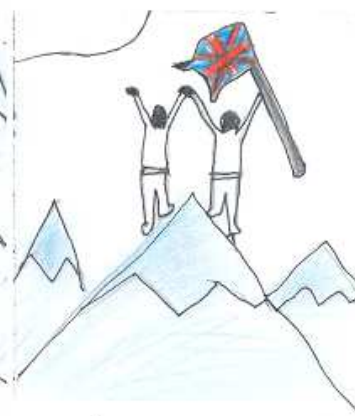
Od roku 1946 začal slizot hory.

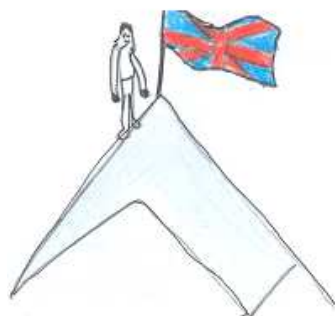
V roce 1951 se účastnil výpravy do Himalájí, ale na Mount Everest výprava nedešla.

Mount Everest se horolezcům bránil, pokoušel ho až E.Hillary

Dobyl jej s šerpou T. Norgaem.

S kyslíkovým přístrojem na vrchu stáli 20.5.1953. Na vrcholu jsou vyfoceni s britskou vlajkou

E.Hillary se účastnil výpravy na Severní a Jižní pól.

Zemřel 11.1.2008 jako 1. člověk který stál na vrcholu Mount Everestu

Bavíme se...

Velikonoční slepičí nadílka

To byl zase zážitek... Možná, že se i vám na Velikonoce něco přihodilo, ale rozhodně ne nic tak podivného, jako mně.

Vše začalo, když se má sestra připravovala na Velikonoce. Poslala mě pro vajíčka k babičce, a tak jsem se pro ně vydal. Ale znáte mě, vejce jsem cestou rozbil! To bych nebyl já, kdybych něco podobného neztropil. Jenže co teď? Byl den před Velikonocemi a já jsem nemohl jen tak přijít s tím, že nemáme vajíčka. Tak jsem vymyslel, dle mého, geniální plán. Vrátil jsem se k babičce na dvorek a čekal jsem, až nějaká slepice snese vajíčko. A to trvá dlouho. Tak jsem se rozhodl, že mezitím půjdu malovat. Mám speciální sypké barvy, ale jsou uloženy ve stodole mezi různými krámy a taky slepičím krmením. Smolný den pokračoval. Barvy jsem vysypal do zrní! A naše slípky nenechavky je hned sezobaly! To víte, barva jim v žaludku neudělala dobře, a tak se brzy rozutekly na...slepičí záchod. A ono z nich vypadlo barevné hovínko a za chvíli i barevná vajíčka!!! To jsem valil oči. Bohužel, sestra to poznala podle pozůstatků trusu...

Honza

Jak kočky slaví Velikonoce

Chtěli jste si svého mazlíka vzít na Velikonoce domů, dopřát mu něco dobrého, ale on nepřišel? A divíte se, proč smrdí po zkyslém mléku? Divili jste se, kde se asi toulá nebo jste se báli, že se mu něco stalo? Ničeho se bát nemusíte - vaše micina šla jen slavit Velikonoce s ostatními!

Moje micka začala Velikonoce slavit už předminulý rok a díky kamerce, kterou má přidělanou na obojku, jsem všecičko viděla! Ráno v pět hodin se naše micina se sousedkou vydala do nedalekého, napůl rozpadlého domu, kde na ně už čekali ostatní kocouři a kočky s velkým pohoštěním. A aby byla naše čiča zdvořilá, přinesla plněné masové polštářky, které dostala k narozeninám - docela mě to našťvalo, byly pro ni a né abych tu krmila celou kočičí četou. Teď možná pozvednu náladu paní učitelce Choutkové (nebo možná naopak), ale musím říct, že kočky znají hodně dobře fyziku! Hlavně páky, ze kterých všichni dostávali pětky, protože jak by si asi otevřeli svou masovou konzervičku? No jíst a pít bylo co a místo šlehání pomlázkou se šlehalo ocáskem a místo vyfouklých vajíček se dostávaly vyjedené konzervy s těmi nejkrásnějšími obrázky koček. Ty kočky, které tu nebyly, obcházely po domech, proto jestli máte kocoura, tak s největší pravděpodobností přenocoval u sousedů. Po jedné hodině v noci se polévalo zkyslým mlékem, takže pokud váš mazlíček nevábně voněl a vy jste ho za to seřvali, nemůže za to! Prostě byly Velikonoce!!!

Kamča

Naše trapasy

Vítězslav Koreček: Nejtrapnější bylo, když se mi nepovedlo kouzlo.

Karel Fišera: Když měla sestra narozeninovou oslavu, tak jsem šel s mými kamarády na zahradu a rozhodli jsme se, že skočíme na terasu. Jakmile jsem doskočil, praskly mi kalhoty a dívalo se na mě asi 15 kamarádek mé sestry a všechny se začaly smát!

Petra Pavelková: Legrace byla, když táta vařil mamce kafe, dal do něj místo cukru sůl.

Adéla Novotná: Když děda jel pro mě a mou sestru do lidušky, tak tam málem zapomněl mou sestru.

Amby, 5. ročník

Z 9.B:

Přeslička spadla do bahna a tam se utopila.

Černé uhlí vzniklo z přesliček, kterým k tomu, aby se stalo uhlí uhlím, pomohly plyny z organismů.

Bavíme se...

Ze 7.A

Čtu úhledně.

Co spotřebováváme z kachny? Kůži a vejce.

Jak dlouho se znáte? 60 gramů.

Sedmáci si nevěděli rady s mlád'aty... zde je nová encyklopedie: Kapr- kaprice -kapřáčátko, bourec- bourušice- bourátko, kur - kukuřice - kukurátko.

Co říkáme při mytí tabule: V duchu svatém... ámen a ukloníme se jako při boji.

Ooo hustý, ty máš svalnatou kost.

Auu, ty si mi na krku zmáčkla nějaký mrkací sval a teď mi pořád mrká oko.

Novinář roznáší noviny.

Čím končí tázací věta? Někdy otazníkem.

Katolíci a hugenoti mezi sebou vedli různé sporty...

A co dělal Jan Hus? Zajistil, že máme chleba a víno. (přijímání pod obojí- pili víno a jedli chléb, jako Ježíšova krev a tělo)

Puzzlík

11. ročník

Redakce 2014/2015

Grafička :

Nikola Ambrožová (Bowtie) 9.B

Redaktoři:

Barbora Frýdová (Barča) 9.A,

Tereza Švarcová (Švarcka) 8.A,

Marek Čejka (Marek) 7.A,

Jan Bug (Honza) 7.A,

Kamila Holá (Kamča) 7.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 7.A,

Barbora Pavelková (Bára) 7.B,

Tomáš Chlubna (Jonáš) 6.A

Adepti na post redaktora:

Alexandra Rock (Saša),

Adéla Novotná (Adéla),

Petra Pavelková (Pěťa),

Filip Ambrož (Amby) z 5. ročníku

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky

a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Z 8.A

Co víš o J. A. Komenském?

Byl to ředitel školy, který chtěl napravit školství, a proto ho upálili v Kostnici.

Z 6.B

Napiš název české pověsti- Ženská bitva. (Dívčí válka)

Napiš 2 znaky pověsti- Co bylo a bude.